

Als de tafel van de Heer
nodigend gereed staat,
smaakt het brood,
de wijn, naar meer,
voor wie met ons meegaat.

Vragend reikt Hij nu zijn hand
naar wie door hun zonden
en door schulden overmand
aan Hém zijn verbonden.

Bij het breken van het brood,
hier, voor onze ogen,
denken wij aan Jezus' dood
en ons onvermogen
om zijn lijden en zijn pijn
zelf te gaan beleven.

Maar zijn dood en sterven zijn
offer voor ons leven.

Nu wij drinken van de wijn,
samen met zovelen,
toont het onze gebrokenheid,
bijna niet te helen.

Wijn als bloed zo rood,
maar toch teken van het leven,
omdat Hij ons door zijn dood
alles wil vergeven.

Als de tafel van de Heer
nodigend gereed staat,
smaakt het brood,
de wijn, naar meer,
voor wie met ons meegaat.

Weten wij in dankbaarheid
en in vast vertrouwen,
dat Hij ons ten leven leidt,
als wij op Hem bouwen.